

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Indictio, Acta & Decreta Synodi Diœcesanæ Paderbornensis

Diözese <Paderborn>

Nevhvsii, [1688]

Tit. VI. De Officio divino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36013

TITULUS V.

De Scholis,

1.

IN Oppidis & Pagis Parochiales scholæ si collapsæ sint, restituantur, si conservatæ colantur & augeantur, sed præter Parochiales non admittantur multæ, nullæ autem omnino de novo instituantur, nisi de consensu Episcopi vel Vicarij.

2. Scholis tantùm præficiantur Præceptores probi & examinati, ac qui fidei Catholicæ secundùm præscriptum Concilij Tridentini integram Professionem fecerint, In Institutione sequantur antiquam & probatam formam, ac Juventutem sibi concreditam omnium primò Orationem Dominicam, salutationem Angelicam, Symbolum fidei, decalogum & formulam Confessionis, si nesciant, linguâ vernaculâ edoceant.

3. Ad petulantiam cohibendam in omnibus Parochijs Masculi à puellis, quantum fieri potest, seorsim instituantur, atque puellis una aut altera honesta Matrona præficiatur.

4. Ex bona educatione ac Institutione Juventutis pender pro magna parte salus totius Reipublicæ, quapropter ubicunq; scholæ adhuc requiruntur, deliberandum cum Magistratibus & Præfectis locorum, ut eæ mox erigantur, simulque rationem ineant, ipsis Ludimagistris de annuis stipendijs providendi.

5. Pastores tam è suggestu, quàm privatim parentes frequenter admoneant, ut ad scholas pueros suos mittant, & si negligentes reperiantur, ad id per Magistratus & Præfectos locorum sine conniventia compellantur.

6. Scholæ omnes ab ijs, quibus id oneris incumbit, aut alijs ad id ab Ordinario deputatis crebrò serioque visitentur,

7. Nec ulli omninò libri in ijs prælegantur, qui turpe aut obscenum quid contineant, quique à Nobis approbati non sint.

8. Insuper hortatur hæc Synodus, ut in Scholis latinis doceatur Cantus Gregorianus.

9. Nec non ut Ludimagistri & Ludimagistræ scholarum, linguæ vernaculæ Juventutem suam statis diebus ad lectionem Catechisticam, diebus vero dominicis & festivis ad Missam Parochialem deducant, eosque ibidem in Officio contineant.

10. Scholæ sint in loco aliquo commodo juxta templum, ut tam Præceptores quàm discipuli frequentissimè à Pastoribus alijsque observari & in Religionis nostræ initijs commodius exerceri possint.

11. Ludimagister & Ludimagistræ constituantur à Pastore, Magistratu & primarijs Parochiæ Incolis, cum consensu tamen & approbatione Archidiaconorum, sine quorum consensu etiam non destituantur.

12. Habeant autem rationem Ludimagistri, ut tenera ætas in pietate & morum modestiâ instituat, ipsique Magistri bono vitæ suæ exemplo discipulos ad virtutem provocent, & ab omni tabernarum frequentatione alijsque levitatibus abstineant.

TITULUS VI.

De Officio divino.

1.

Cùm in Officio divino negotium Nobis sit cum Deo ipso, qui Rex Regum est & Dominus Dominantium; hinc est, quod quæcunque Sacrosanctum Concilium Tridentinum statuit & ordinavit de Officio divino debite peragendò, illa omnia hæc Synodus mandet strictè observari.

2. Ante

2. Ante omnia divinum Officium fiat statis horis tractim, integrè, distinctè, devotè & reverenter per eos ad quos spectat, observato tamen discrimine dierum solemnium à ferialibus.
3. Nemo sub Officio divino profanum quidpiam aut ab instituto alienum legat.
4. Deambulationes quoque nec non profana colloquia tempore divini Officii verita sint.
5. Proclamations forenses & denunciations quarumcunque venditionum vel rerum venalium etiam in templo fieri solitæ deinceps non fiant, nisi extra templum & Officio divino profus absoluto: tempore quo divinum officium peragitur, tabernæ non nisi pro viatoribus aperiuntur, neque aliquod genus Ludi publicè aut privatim instituatur.
6. Sub cultu divino à fabulis, risibus & alijs insolentijs omnino absteineatur.
7. Parochi summâ diligentiam curent, ut Officium divinum debito tempore peragatur, ad Concionem diebus Dominicalibus & festivis habendam imploratâ præviè ope Spiritus Sancti, Lectione librorum & meditatione diligenti sese disponant, ut auditores fructum ex auditione verbi divini reportent.

T I T U L U S V I I

De Processionibus.

I.

Cùm Episcopi Diœcesani sit indicere, quando & quâ viâ tam ordinariæ quàm extraordinariæ Processiones institui, dirigi, quasvè ad Ecclesias nominatim perducere debeant; Laicis autem quibuscunque etiam jure Civili Processiones publicas sine Ordinarij Diœcesani licentiâ & consensu imperare sit interdictum. Nos sanctionibus Apostolicis & sacre Congregationis Cardinalium declarationibus in hærentes, omnibus & singulis Civitatis & Diœcesis nostræ Abbatibus, Præpositis, Archidiaconis, Pastoribus, Vicepastoribus, & quorumcunque Ordinum & Institutorum Prioribus, Guardianis, Rectoribus, & alijs quovis nomine nuncupatis Ecclesiarum Superioribus, etiam quovis Exemptionis à Diœcesanâ Jurisdictione privilegio munitis severissimis sub pœnis arbitrio nostro etiam tanquam Sedis Apostolicæ Delegati imponendis, prohibemus, ne illorum quisquam ullam profus Processionem, supplicationem vel stationem in quacunque Diœcesis nostræ Urbe, Oppido, Pago, vel agro extra suæ Ecclesiæ seu Monasterij septa, foris, multò minùs peregrinationem cum Processione, seu Processionem cum peregrinatione unquam & usquam sine expressâ nostrâ nostrivè Vicarij in Spiritualibus Generalis licentiâ, indicare, instituere, dirigere, deducere seu obire audeat.

2. Omnes tamen prædicti quantumvis Exempti, tam Clerici Sæculares in Civitate vel Diœcesi nostrâ, qui beneficijs seu Officijs Ecclesiasticis gaudent, quàm Regulares quicunque ad publicas Processiones ordinarias vel extraordinarias ex quacunque causâ ordinariâ nostrâ auctoritate indictas vocati accedere debent, & contumaces pœnis arbitrarijs, alijsque Juris remedijs puniri possunt, ijs tamen exceptis, quos Sedes Apostolica excipit.

3. Cœterùm constat, quod Processiones per agros & campos peraguntur, ut populus Deum oret, quatenus segetes ac fruges terræ ab eo conserventur, verùm ut alia plurima ita & hic mos hominum malitiâ depravatus est, quod per occasionem talis deambulationis, quæ Deo placando erat instituta, pleraque scelera committantur, quamobrem omnes & singulos Parochos, Viceparochos & Ecclesiarum Superiores seriò admonemus ne vel minima ullis Commessationibus, Potationibus, alijsque lascivijs & insolentijs licentia relinquatur, & sicubi abusus tam altas radices egerunt, ut ager Dominicus non videatur repugnari posse, ad Nos nostrumvè Vicarium recurrant, ut opportunis remedijs ejusmodi abusus tollantur.

4. Sanctissimum utique Eucharistiæ Sacramentum piè & utiliter ad populi pietatem interdum in publicis processionibus ac supplicationibus, potissimum verò in Festo sanctissimi Corporis Christi, & per ejus octavam defertur, sed ne nimia frequentia debitam tanto Sacramento minuat reverentiam, rariùs extra prædicta tempora id fiat, & non nisi in arduis causis de licentiâ & consensu nostro nostrivè Vicarij in Spiritualibus Generalis.

5. Insu-